

Олег Черне

ПЪТЯТ НА ЖЕНАТА

INBI World

2022

Съдържание

Въведение	4
Първа част	
Пътят на жената	
I. Практически методи	7
Изкуството на обучение	8
Условия на развитие	10
Външни условия. Три етапа на подготовка за развитие.....	11
Какво е напъгване?.....	22
Вътрешни условия на развитие	24
Какво представлява природата на жената?	26
Задачи на развитието	27
Характерни грешки и трудности при практикуващите жени	28
Към какво трябва да е насочено развитието на съвременната жена?	30
Пет фактора, които играят значителна роля в развитието	33
Насочване на усилията на жената към разбиране на пространството	45
Практики за жени	46
Етапи на прехода от занятия към практика.....	51
Метод.....	53
Направления в развитието	54
II. Закони и принципи на съществуване на женското тяло	59
Лунен (менструален) цикъл.....	60
Причини за измененията в менструалния цикъл.....	64
Овулация.....	65
Типове матки	67
Цикли в развитието на женското тяло	69
Типове жени	73
Познание за естествеността	75
Влияние на слънчевите цикли	76

III. Тялото на жената	79
Какво означава тяло на жената?.....	80
Енергийни свойства на клетките в женския организъм.....	84
Физиологични условия.....	85
Енергийни условия.....	93
IV. Изучаване на традициите от позиция на пространството	95
Подмяна на пространството.....	96
Структурирани системи.....	98
Концентрирани структурирани системи.....	104
Пространствено-времеви системи.....	113
Пространствено-извънвремеви системи.....	114
Религиозни и близки до тях системи.....	116
Направления, сформирали собствена традиция.....	119
Временни (времеви) системи.....	121
 Втора част	
Въпроси и отговори	125
I Общи въпроси.....	125
II Практика.....	161
III Здраве.....	221
IV Дете.....	249
V Като заключение...	259

Въведение

Скъпи читатели!

В основата на книгата «Пътят на жената» е залегнал моят дългогодишен опит в обучението на жени, поели по пътя на развитието. Всъщност именно те и инициираха работата по нейното написване. Количеството въпроси, които получих, са свидетелство не само за активната роля на жената в собственото ѝ формиране, но и за едно грамотно изложение въобще по темата, което, по идея, би трябвало да е прерогатив на мъжа.

Трябва да признаем, че днес не са толкова много хората, които си задават въпроси и се опитват да намерят отговори на тях. Условията на живот, в които се намира съвременната жена, я лишават не само от хармонично съществуване, но дори от разбирането на това какво е хармоничност. И това се превръща в проблем не само за жените, които не се развиват, но и за тези, които се опитват да правят нещо по въпроса.

Дори и да се ангажира с развитието си, жената често остава на повърхността поради неспособността си да прозре в това нещо повече от някакъв вид емоция.

Повече от тридесет години се занимавам с изучаване на древни практики и текстове, които ми провървя да открия в процеса на моето търсене. И част от това търсене аз посветих на въпросите, непосредствено свързани с природата на женското развитие. Всяко развитие представлява обем, и докато

той не е поместен в необходимата форма, е сложно да се разбере какво, как и защо развиваме. Това особено се отнася за жената, която често в своето съвременно съществуване просто не може да приеме понятието за форма. Следователно, за формирането на обем на възприятието е необходимо време и търпение.

Обучението на жената е един вид своеобразна борба с времето, както на самата жена, така и на тези, които я обучават. И най-главното в случая е жената да се отклони от очаквания и бързане. Понякога за това са нужни години и дори десетилетия. Като цяло, може да се каже, че съм натрупал достатъчно количество трудовни, за да считам себе си за изследовател на жените.

Тази книга, която посвещавам на жените, и която се нарича «Пътят на жената» всъщност би било по-правилно да нарека «Пътят към Пътя на жената».

ЧОМ

Първа част

ПЪТЯТ НА ЖЕНАТА

I

ПРАКТИЧЕСКИ МЕТОДИ

Изкуството на обучение

Практическият метод за жената се явява изкуството да се обучава. В съвременния свят всяко развитие, което не води до формиране на метод в обучението е обречено не само да не развива, а, напротив – да отдалечи и изолира жената от развитието. Днес, когато тялото и енергията ни живеят в зависимост от пространството, в което се намираме, единствената възможност да защитим правото си на съществуване в онези качества, които са присъщи на човека, е да се развиваме с ясното разбиране за това какво, как и защо го правим.

Това разбиране формира съсредоточение, което от своя страна помага да се изучи метода на обучение. Именно съзнанието е това, чиято роля днес е да устои на хаотичното състояние в обществото и неговите високочестотни влияния.

В днешно време жената подхожда към своето развитие емоционално. Тя не може да формулира и често не проявява разбиране с какво, с каква цел и най-важното – защо трябва да се занимава. Това неразбиране произтича от условията на нейното съществуване в пространството, в което тя е натрупала много емоционална и в същото време несъзната опитност. Затова в занятията жената търси или допълнителен емоционален източник, или допълнителна защита. Именно това се превръща в основен капан, който я отклонява от задачите, които стоят пред нея в развитието ѝ. И вместо да решава тези задачи, тя продължава да живее живота си както преди, прикривайки се зад новите си интереси и поддържайки упорито старите си желания. Даже, достигайки нови преживявания, тя не е в състояние да ги разбере и преработи правилно, тъй

като за нея системата от знания е неясна и все още не е изградена. И дори жената да приеме определени принципи, те ще си останат само постулати и няма да преминат в категорията на знание, ако не умее да се обучава чрез тях. В резултат, жената често се оказва или в своя изначален протестен формат на реакция, или в претенция да бъде по-добра и по-красива от другите, оставайки с възгледите и убежденията, които някога е възприела и които продължава да защитава, независимо че с времето и натрупания опит те би трябвало да са претърпели промени.

Тук основателно може да не се съгласите с мен, защото се оказва, че аз противопоставям развитието на всичко останало. Получава се, че развитието трябва да измени и преобърне съществуващите условия и убеждения, само когато ги противопостави на предишните? Това е може би първият въпрос, който една жена трябва да си зададе. Но на него и на други подобни въпроси не би трябвало да се търси веднага отговор, защото развитието безусловно е прегрупиране на менталните задачи. То е и различно отношение към нашето тяло и енергия.

За да направите всичко това, отнема време. Време, което носи нова опитност. Докато тази опитност не е съизмерима с предишния ни опит, не можем да твърдим, че сме развили нещо. Бихте могли да кажете – нима не мога да развивам това, което имам и без да се задълбочавам в това, че нещо изменям? Можете. Но развитието се определя от пътя, а пътят се характеризира с усилия, и най-вече със съзнателни усилия и придобиване на опит.

Развитието има свои конкретни задачи: това е естественоста, за която ще говорим по-късно, и съсредоточението (като условие за правилното функциониране на матката). Ако тези неща са налице, значи вече сте в процес на развитие. Но ако не, то къде сте? В същото време, наблюдавайки определени социални групи, следейки физиологичното състояние на много жени и добавяйки 20-годишния ми опит в практическата работа с тях, смея да ви уверя, че 80% от жените разбират развитието като всичко друго, но не и като това, което казах по-горе. И това не са просто желани функции, те трябва да бъдат изработени.

Говорейки за развитие, аз не се опитвам да ви вкарам в някаква удобна за мен плоскост или ви призовавам да се занимавате при мен. Просто се постарях да групирам вашите въпроси, върху които поразсъждавах, и добавих, така да се каже, някои мои бележки.

Условия за развитие

Колкото и да си говорим за развитие и усъвършенстване, това е път, който има различни условия. С каквото и да започне да се занимава, жената трябва да разбира условията, в които се намира, как те ѝ влияят, в състояние ли е да отъждестви своето развитие с вече изграденото пространство, в което живее. Разбира ли какво и защо ѝ е нужно, и какви задачи си поставя?

Като правило, жената оставя по течението събитията в живота си, където не ѝ се налага да влага допълнителни усилия и

по този начин се въвлича в някакъв практически път на преживяване, често предоставяйки отговорността си на мъжа, който би следвало да направлява процеса на развитието ѝ.

В 70% от случаите жената подхожда към задачите на развитие от позиция на вътрешни условия. Но непознаването и неразбирането на собствената ѝ физиологична същност, наложени върху вече натрупания жизнен опит, до голяма степен се отразяват на нейните външни реакции, следствие на което външните условия стават определящи.

*Грешка на жената, тръгнала по пътя на развитие:
развитие поотделно на съзнание, тяло и енергия.
Едното не би могло да се развива без другото.*

Външни условия.

Три етапа на подготовка за развитие

Външните условия се определят от външното пространство, средата, придобития жизнен опит на жената. Те са свързани със способността на жената да се чувства удовлетворена, да се напълва енергийно от ежедневните си действия. Тази способност е показател за това, доколко тя е реализирана във взаимодействието си с обкръжаващата я среда, доколко е зависима и способна ли е да контролира своето време (за семейството, за работата, за децата).

В началото на своя път на развитие, за жената е важно да внесе яснота както в своите външни действия, така и по въпросите защо започва да се развива и с какво. Жената трябва да

прозре, да осъзнае своето усъвършенстване, не просто да има очаквания, които формират в нея все по-големи такива. При това, трябва да се вземе под внимание, че въпросът не е насочен толкова към търсене на истината, а касае заемане на определена позиция (макар това да е условна мерна единица в развитието, която често се променя в процеса на усъвършенстване). И да не забравяме, че външната реализация, особено ако жената е под 30 години, така или иначе ще доминира над вътрешните принципи, разбирането на които няма да стане толкова скоро. От друга страна, ако това не се приеме, то по-късно шансове за разбирането им изобщо няма да има.

Това означава, че докато не бъде изработено достатъчно съсредоточение, водещ ориентир за жената винаги ще си останат нейните реакции на външните условия. И често подобно условие става взаимоотношението на жената с пространството, където мъжът се превръща в най-важния възбудител за нея, и който тя не е в състояние достатъчно да определи и оцени. Отношението на жената към мъжа се детерминира единствено от нейната реакция на него. Впрочем същото важи и в обратния случай, където много зависи доколко съзнателен е мъжът и на каква аналитична степен на развитие е неговият мозък.

От тази гледна точка, ако в обкръжението на жената съществуват някакви традиционни устои, на основата на които действията се декларират и строго регламентират, но не се анализират, то нейните възможности за развитие се свеждат практически до нула, тъй като цялото ѝ обкръжение (работа, семейство, приятели) ще противодейства на това, което така и не разбира. Умението да обясни на околните, както и да раз-

бере сама за себе си какво представлява развитието, се явява днес една от най-важните задачи за жената.

Развитието е комплексно и взаимосвързано усъвършенстване на менталната, енергийната и физическата кондиция. В съвременния свят тази концепция трябва да се опира върху понятието за форма и не трябва да се мистифицира. И преди да сметнете, че сте тръгнали по пътя на развитие, е необходимо да преминете през три етапа на подготовка за развитие.

Първият етап не трябва да се счита за развитие само по себе си. Той е насочен към разбиране и изработване на съсредоточение, без което е невъзможно да се развиваме последователно. Жена, която не е изработила способност да се съсредоточава, не трябва да дели развитието на отделни понятия – духовно, енергийно, приложно. Ако не умеем да вникваме във въпросите на развитието, ние единствено ги мистифицираме. Съвременното общество е разделило развитието на части, така му е по-удобно – на когото каквото му е интересно, а и лесно за продаване. И когато жената предприеме действие, свързано с търсене на развитие, това прилича на ходене по магазините, където си купува разни вещи, които ѝ харесват.

Естетическото възприятие и развиването на базови усилия (дисциплина, формиране на нови навици, съпоставка на предишния и натрупания нов опит), в комбинация с опита от съществуване в агресивна среда от типа «купи-продай», е именно това, което обуславя подготовката ни. Нашата задача е да намерим добър магазин (всяко начално развитие е услуга или продукт) и да купим качествен продукт.

Светът отдавна премина към стоково-парични отношения и спекулации, и това трябва да се приеме (всеки опит да се даде изначално определение на развитието ще е просто необоснована мисъл, произтичаща от реакция или емоционално състояние, но без достатъчен реален опит). Това има и своите преимущества, защото в началото на пътя помага да се запази дистанция между обучаващия и обучавания, договаряйки се да използват общо време на определена цена. При който и да е друг случай се изграждат съвсем различни отношения.

Но отношенията се изграждат, а пространството живее по други закони. Това е и причината да има толкова много «изгубени» в развитието хора, които са си измислили някакво собствено развитие, наричайки прекарването на време с други «изгубени» – път. Светът днес е много жесток и първото, което трябва да правим, е не да даваме определения, а реално да се учим в стремежа си. Не бива да се заблуждаваме, че ще се получи без да използваме главата си. Не трябва да търсим комфорта, а да се учим как да откриваме правилността. И парите не могат да бъдат никакво препятствие, защото, ако това е така, то тогава и цялото пространство, в което живеем, е препятствие. Светът се промени, и най-главното – промени се пространството и неговият ритъм. Не трябва да защитаваме своята слабост в него, трябва да действаме и да развиваме сила (естественото условие при наличието на съсредоточение). За да се впишете в пространството, а не в някакъв абстрактен път, е необходимо именно съсредоточаване.

Разделяне в развитието не може да има – или развиваме едновременно всичко, или се появяват крайности. Различия може да има единствено в инструментариума. Днес дори училищ-

ното образование е езотерично за децата, какво да говорим за всичко останало. Обучават ни езотерично, защото самото обучение в училище е в непонятен ритъм. Огромното количество учебни предмети залива децата до такава степен, че те свикват да бъдат товарени с информация, а не да се обучават реално да се ориентират в същността на тези знания. И наистина е добре, ако се попадне на учители със силни личностни качества, които биха подпомогнали да се създаде във вътрешното пространство и друго ново пространство.

В потока от толкова информация човек губи съсредоточение и мозъкът му започва още по-силно да се разфокусира. В резултат се получава липса на наблюдателност и внимание. Човек става невнимателен както към себе си, така и към обкръжението си и единствено реагира на това, което предизвиква в него емоции. И се получава така, че дори начално образование липсва, а ние искаме да говорим за някакъв път и развитие. Представяте ли си, в какво състояние се намираме? Намираме се в състоянието на боксьор, който вечерта е получил нокдаун и се опитва да си дочете книгата, която е започнал да чете сутринта. И пак добре, ако е нокдаун, но май половината са направо в нокаут!

Така че първият етап – това е вид хигиена, възстановителна работа по функциониране на мозъка и тялото.

Най-важно в началото на пътя е да не «отплуваме», да не увеличим своята неадекватност и неразбиране (да не преминем от нокдаун в нокаут), особено ако сме въввлечени в практики, усилващи енергията. При това, развитието задължително включва и познаване на енергийния потенциал, валидиращо се само при изработка на съсредоточе-

ние. Още на първия етап трябва да имате яснота къде и как възнамерявате да формирате силата си, за да може след това да я ползвате за развитие.

Грешката на първия етап е, че започваме да наричаме развитие това, което всъщност все още не представлява развитие, прикривайки го зад различни названия, вярвания, ритуализации, използване на информационни определения, които още не са се превърнали в знания. Например жена, която се занимава с арабски танци. При това тя няма реално понятие какво е танцът, няма опит, не разбира методиката. В този случай просто се наслаждава някакъв външен ефект на възприятие, и танцът няма възможност да се превърне в нещо повече, освен в поредната емоция. Още повече, когато жената заявява, че се занимава с йога или медитира.

Без да сме овладели и развили съсредоточение, започваме да плашим околните с някакви термини, като се отдалечаваме от истинското разбиране на това какво правим и защо. А за да достигнем реално нивото, когато бихме могли да се развиваме, се налага да придобием естественост и цялост. Цялостта е понятие, което включва формирания навик на усилие, интегриращо и тялото, и съзнанието, и енергията в единен вектор на развитие.

Задачата на първия етап е ясно да оценяме от нивото на нашето собствено мислене и разбираем език, какво точно правим. Това може да се нарече развитие на концентрация, построяване пропорции на тялото и т.н. Възприемането на това трябва да произлиза от нивото на вашия собствен език, който да ви дава възможност сами да си обясните какво правите. След това едното ще породви второто. Например, ако сте

решили да се занимавате с танци, вие имате три проблема: първо – неумение реално да работите с усещанията и зависимост от тях; второ – неумение да се движите правилно; и трето – неумение да се съсредоточавате.

Движението по вълните на моята или вашата памет не е танц, а просто кривене по зададена от усещанията ви тема. Наред с това, може би имате проблеми с костите на стъпалата, които сте си създали с носенето на неправилни обувки, и да са ви необходими три години, само за да усетите, изградите опората върху стъпалата си и т.н.

Затова, с каквито и танци да се занимавате, пред вашето съзнание стои задача да се учите как да се движите правилно. А вече, когато се научите да се движите, може да започнете и да танцувате. И ако дойдете да се обучавате при мен, много вероятно аз бих ви казал: «Вие не умеете да стоите, за какво движение говорим! Позволете, скъпа, първо да ви науча да стоите правилно».

И така, основната задача на първия етап е изграждане на дисциплина в отношенията между вашето съзнание и пространството. Това отношение трябва да бъде осмислено от вас на всички нива – занятия, дом, семейство. Не превръщайте първия етап в революция, научете се да правите пауза. И помнете, че главният човек, отговорен за вашето развитие – това сте вие, а не този, който ви обучава. И ако нещо не ви харесва, не търсете вината другаде, освен в себе си.

Вторият етап е най-важният, но той се опира на първия. Ако нямате изградена дисциплина в собствения си живот и в отношенията с околните, не си струва да пристъпвате към

него. Само ще усъвършенствате своите грешки и ще създавате все повече стресови ситуации за себе си и обкръжаващото пространство.

Този етап изисква по-организиран и съсредоточен подход, за да не се «изпотрошите», разрушите по-бързо, отколкото да се поправите. Не бързайте да попадате на този етап, той може да ви отхвърли толкова надалече, че след това изобщо няма да имате понятие какво е развитие, по-вероятно даже ще защитавате обратната позиция. Ако на първия етап всичко трябва да е ясно и да се гради на база прости задачи, то вторият етап е конструкция, която трябва да се сглоби. Тоест, вече трябва да сте достатъчно наясно какво представлява вашето тяло и какво представлява развитието. Това е физиологичен процес, който не може да бъде независим от вашето тяло.

Грешката на втория етап е прекомерното усложняване на задачите, неразбиране на последователността от действия (над какво и колко трябва да се работи), мнението, че нещо знаете. Вторият етап се определя от времето, независимо от това дали е отработен първият етап или не. Вече има налице изграден навик, който води обучаваната жена до отпускане и тя губи дистанция между себе си и знанията, между себе си и учителя. Тук се налага да се направи оценка на натрупания опит през първия етап.

Задачата на втория етап е да удържаме себе си в процеса на усилване на съсредоточението, свързано с формиране на по-сложни схеми или комбинации, да се ориентираме в разликата между усещания и преживявания, и едва тогава да си позволим да се опрем на усещанията си. Така ще се задълбо-

чим в истинската им природа и ще разберем разликата между усещания и преживявания.

Показател за вашата готовност да преминете към втория етап се явяват следните критерии:

- ≈ умението да си поставяте въпроси;
- ≈ изясняване на основните задачи, свързани с развитието;
- ≈ повишаване на енергоемкостта на тялото;
- ≈ разбиране какво е съсредоточение;
- ≈ уравнивост;
- ≈ изработени инструменти за развитие;
- ≈ приемане на необходимостта от усъвършенстване и развитие;
- ≈ поддържане на равновесие в обкръжаващото ви пространство (дом, работа, семейство).

Третият етап се характеризира с липсата на разграничаване на нужно и ненужно, на голямо и малко, тъй като вече са изградени естествени принципи за качествено и пълноценно участие на тялото, съзнанието и енергията във всяко действие.

Грешка на третия етап е преустановяване на работата по усъвършенстване на първия етап, който е необходимо да се преразгледа от нивото, достигнато на третия етап. Освен това, неправилно е да се счита, че се намирате на някакво високо ниво на разбиране на задачите, касаещи развитието. Важно е да се отбележи, че достигането до третия етап е само подготовка за реално развитие.

Задачата на третия етап е да се възприеме и почувства физическата същност на естествеността. Да вникнем в знанията, които ни направляват, а именно да приключим с формирането на стремеж към развитие и да преинем към реален път на развитие.

Така казано, задачата на първия етап е да се изяснят многото условия и условности, свързани както с готовността на жената за развитие по природа, така и с нейното отношение към социума, взаимодействието ѝ с мъжа, наличието или желанието да има дете.

Много е важно в периода на подготовка да се предпазим от вземане на решения, които с голяма вероятност ще са породени от реакции, били те положителни или отрицателни. Например да издигаме подобни лозунги: «на мен нищо не ми е нужно, ще се посветя на развитието», или опити да променим света около нас, без при това да разбираме в какво е същността на нашата собствена промяна.

В същото време неумението реално да се развива формира позиция на очаквания, която в действителност се трансформира в зависима позиция на очаквания от същите тези занятия и отношения с обкръжаващото пространство.

Замяната на един неизучен модел с друг неизучен не е препоръчителна, особено ако той не притежава времеви условия на отношение. Разбира се, самата жена е много трудно да осмисли това и много зависи кой я обучава. Стремежът не е от начинаещ да се опита веднага да я направим ученик, това е огромна отговорност. Важно е да се подчертае, че подготовката в обучението е вид пазар в сферата на услугите, където

знанията биха могли да се продават и като стока, но самото обучение вече се гради върху други принципи, където стокково-паричните отношения се явяват в допълнение, остават влостепенни или изобщо отсъстват.

Докато жената не е осмислила реално какво и с каква цел прави, докато няма достатъчно натрупан опит в ориентираните на своето развитие, докато ѝ липсва необходимата сила и енергия, за да е наясно със себе си и своето обкръжение, не трябва да ѝ се дава основание и убеденост да мисли, че е наясно с каквото и да било.

Разбира се, да не забравяме, че мащабите на влияние на социума са не само върху съзнанието, но и върху физиологията на жената, което също предопределя нейната готовност за развитие. Въобще е въпрос, дали жената може да остане вярна поне три дни на решението, което е взела. Това е много важен момент – да уловим своето зависимо и безотговорно съзнание, което постоянно си променя мислите, да сме наясно, че това състояние е на все още не урегулирала себе си жена.

И не трябва липсата на подреденост и последователност да ни плашат, важното е да се наблюдаваме. Това, което представяме сега, не е лошо, а някаква даденост, която най-често е доразвита и от социума.

По принцип, когато говорим за природата на жената, ние трябва да говорим за природата въобще като цяло, а не да я свързваме с вече формирани връзки и зависимости, тъй като всичко е резултат на определено качество.

Жената е единственото същество на земята, което е максимално вписано в пространството на времето (времето е вид

пространство) по силата на своята физическа природа. Затова жената трябва първо да усети пространството, в което живее, не да се старее да излиза извън неговите рамки, а да се насочи към усъвършенстването му. От това и самата тя, и нейните деца, ако ги има, могат само да спечелят.

Все пак, всяка жена зависи от преживяванията в пространството на времето. Значи, най-важното за нея все пак не е какво, с кого и защо го прави, а именно взаимодействието с пространството, което я напълва, удовлетворява и в което тя включва всичко, също и своето обкръжение, ако, разбира се, волята и не е подтисната от друг вид система на отношения.

Така че когато говорим за развитие, трябва да разбираме, че все още това е само декларация, базирана на нашите желания и в началото се налага да си изясним условията както на самото развитие, така и на собственото ни съществуване. Тъй че едно е когато жената е обременена с някакви отговорности и взаимоотношения, а съвсем друго когато не е. При насочване на усилията ни към една или друга форма на развитие, на първо място то ще се определя не толкова от качеството на напълване, колкото от количеството, т.е. ще бъде емоционално зависимо напълване.

Какво е напълване?

Напълването е способността на матката максимално ефективно да изпълнява своите функции и преди всичко да подхранва органите на чувствата. Подхранването на органите на чувствата е именно резултатът от напълването.

Но от какво зависи самото напълване?

Ще акцентираме на пет фактора.

1. Напълването зависи от енергията на мястото, в което живее жената. Съответната енергия на мястото по естествен начин подчинява нейните физиологични цикли и често може да има по-силно влияние дори от лунния цикъл.
2. Напълването зависи от енергията на действията, които определят способността на жената да съхранява своята енергия. С други думи, напълването зависи от това в какъв деятелен процес е включена жената.
3. Напълването зависи от енергията на нейните взаимоотношения и взаимодействия. То се определя от обектите и взаимоотношенията, които могат да осигуряват на жената напълване.
4. Напълването зависи от пренастройката на процесите в тялото на жената. Периодът на менструация, по време на който става преразпределяне на енергията, е много важен. И макар тази категория напълване да се отнася към вътрешните условия, в съвременното общество тя се е превърнала по-скоро във външно, тъй като самият цикъл често има някакво отклонение.
5. Напълването зависи от качеството на съсредоточаване на жената.

Това са петте основни фактора, свързани с процеса на напълване, към които с времето се добавя и шести: напълване чрез неконтролируеми емоции, породени от хаотични

действия. Именно той се развива като основен фактор в тези условия, при които няма опора нито в самото съзнание (понеже матката не го подхранва), нито в действията, водещи до разбирането на горните пет базови фактора, свързани с процеса на напълване.

*Грешка във възприемането на енергията:
грешката става в момент, в който възбуждането
на пространството или временното изменение
на честотата се определя като
развитие на енергията.*

Вътрешни условия на развитие

Вътрешните условия на развитие се определят от вътрешното пространство и се опират на знанията и на особеностите на женското тяло. Реалното формиране на тялото (има се предвид тялото на мозъка, енергийното и физическото тяло) се явява и реално условие за начало на развитието и начало на практиката. Става въпрос за различните вътрешни връзки както между органите, така и между системите – между матката и мозъка и т.н.

Най-сложният въпрос е какво отношение има енергийното тяло към развитието. Макар за мнозина да изглежда напълно естествено и уместно да се използва това понятие, на практика не всичко е толкова просто. Работата е в това, че докато човек зависи от пространството на времето, може да се каже, че той фактически няма енергийно тяло. Тялото му се намира и принадлежи на пространството на времето. И мозъкът се